

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

8. P-472/2015

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, koga zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika OPTIMA YACHT CHARTER d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Jurkovićeve 26, OIB: 93158825151, koga zastupa punomoćnik Rino Petričić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika dana 1. ožujka 2017. godine, objavljena dana 5. svibnja 2017. godine,

presudio je

I Nalaže se tuženiku OPTIMA YACHT CHARTER d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Jurkovićeve 26, OIB: 93158825151, da u roku od 8 dana, isplati tužitelju P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, na ime korištenja veza iznos od 132.828,06 kn, zajedno sa zateznom kamatom koja teče i to:

- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. studenog 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. prosinca 2014. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. siječnja 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. veljače 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. ožujka 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. travnja 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2015. godine;
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2015. godine,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2015. godine,

- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2015. godine,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2015. godine,
- na iznos od 670,06 kn od 1. studenog 2015. godine,
do 31.07.2015.godine po stopi od 15% godišnje, od 1.08.2015.godine do 31.12.2015.godine po stopi od 10,14% godišnje, od 1.01.2016.godine do 30.06.2016.godine po stopi od 10,05% godišnje, od 01.07.2016.godine do 31. prosinca 2016. godine po stopi od 9,88% godišnje, a od 1.siječnja 2017. godine pa do isplate po stopi od je 9,68% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II Dužan je tuženik tužitelju u roku od 8 dana isplatiti parnični trošak u iznosu od 41.906,25 kn, zajedno sa zateznom kamatom koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, dok se za više traženi trošak u iznosu od 2.343,75 kn tužitelj odbija.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 9. srpnja 2015. godine tužba tužitelja P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, protiv tuženika OPTIMA YACHT CHARER d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Jurakovićeve 26, OIB: 93158825151, radi isplate.

U tužbi se u bitnom navodi da tužitelj koristi luku posebne namjene, temeljem Ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene broj 20-15a/98. Naime, tužitelju je navedenim Ugovorom dodijeljena koncesija na pomorskom dobru, športska lučica Zenta.

U razdoblju od 1. travnja 2014. god. pa do 30. lipnja 2015. godine dva plovila tuženika neovlašteno koriste vez na privezištu u luci Zenta bez ikakvog pravnog osnova. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu kojom će obvezati tuženika na plaćanje naknade za korištenje veza na privezištu u lučici Zenta.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 23.listopada 2015. godine odgovor na tužbu tuženika. Tuženik se u cijelosti usprotivio osnovu i visini tužbenog zahtjeva.

Također je istaknut prigovor promašene pasivne legitimacije, budući da tuženik tvrdi da nije vlasnik brodice naziva 200-RV (tip:CRANCHI 33, dužina 10,05m).

Tuženik je istakao i prigovor nedostatka aktivne legitimacije, ističući da ne odgovara istini da je tužitelj koncesionar na pomorskom dobru temeljem ugovora broj 2181/1-2-98-2. Naime, iz dopisa Upravnog odjela za turizam i pomorstvo Splitsko dalmatinske županije, da je razvidno da je tužitelju istekla koncesija dana 30.lipnja 2014. godine. Stoga tužitelj koristi lučicu bez valjanog pravnog osnova.

U odgovoru na tužbu se navodi da je tuženik u cijelost podmirio utuženo potraživanje. Naime, tuženik nije imao saznanja da društvo Sat jahte d.o.o. nije sa tužiteljem produžilo Ugovor

o poslovno tehničkoj suradnji, sve do 10.travnja 2015. godine. Tuženik je dana 4.ožujka 2014.godine sklopio Ugovor o smještaju plovila sa Sat jahte d.o.o., a dana 20.ožujka 2014. godine uplatio godišnji vez u iznosu od 95.950,00 kn.

Tužitelj je podneskom zaprimljenim pred ovim sudom dana 16.studenog 2015.godine preinačio tužbeni zahtjev tako da potražuje naknadu za korištenje veza za period od 1.travnja 2014. godine do 30.listopada 2015. godine.

U dokaznom postupku sud je izvršio pregled spisu priloženih isprava, saslušao parnične stranke, te svjedoke Vladu Majića, Gorana Vidovića i Joška Kuzmanića.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

Među strankama nisu sporne sljedeće činjenice:

- da je između tužitelja i Splitsko dalmatinske županije bio zaključen Ugovor o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – športske lučice Zenta;
- da je tužitelju temeljem navedenog Ugovora izdana koncesija koja je upisana u registru koncesija pod brojem 18521;
- da je tužitelju istekla koncesija dana 30.lipnja 2014. godine;
- da je tuženik sa Sat jahte d.o.o. sklopio Ugovor o smještaju plovila dana 4.ožujka 2014.godine, te da je s tog osnova uplatio 20.ožujka 2014.godine iznos od 95.950,00 kn;
- da tužitelj i dalje upravlja pomorskim dobrom i nakon isteka Ugovora o koncesiji;
- da su tužitelj i Sat jahte d.o.o. imali zaključen Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji.

U ovom postupku je osporena, kako aktivna, tako i pasivna legitimacija, odnosno istaknut je prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženika. Također je sporno da li je tuženik vlasnik oba plovila za koje se traži naknada za korištenje veza.

O upravljanju pomorskim dobrom od strane tužitelja.

Kako je već rečeno, tužitelj je imao zaključen Ugovor o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – športske luke Zenta, broj 2181/1-2-98-2.

Nesporno je utvrđeno da je tužitelju koncesija istekla dana 30.lipnja 2014. godine, što znači da tužitelj od 1.srpnja 2014.godine, upravlja športskom lučicom Zenta, bez koncesije, radi čega je istaknut prigovor nedostatka aktivne legitimacije.

Lučica Zenta predstavlja lučicu posebne namjene. Temeljem odredbe članka 42. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama («Narodne novine» broj:158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11 i 56/16), luke otvorene za javni promet se razvrstavaju na luke od značaja za Republiku Hrvatsku i luke od županijskog značaja. Predmetna luka je sada luka od značaja za Republiku Hrvatsku i tužitelj je podnio Republici Hrvatskoj zahtjev za dodjelu koncesije.

Na okolnost korištenja pomorskog dobra saslušan je i zastupnik tužitelja Vlado Bužančić na ročištu održanom pred ovim sudom dana 12.rujna 2016. godine, koji je naveo u svom iskazu,

koje sud koje sud prihvaća kao vjerodostojan, da se na području Zente tužitelj se nalazi već 80 godina. Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama je u svojim završnim odredbama predvidio da ona društva koja upravljaju objektima u marini i samoj marini dobivaju prvenstvenu koncesiju. Tako je tužitelju dodijeljena prvenstvena koncesija 1998. godine. Koliko se sjeća, koncesija je trajala do 1. srpnja 2014. godine. Ističe da je tužitelj bio jedini koncesionar na području "Lučica Zenta", a što obuhvaća područje od zapadnog dijela zapadnog lukobrana uz bazen POŠK, te na sjevernom dijelu graniči s teniskim terenima i obuhvatnom dijelu sve do trsteničke uvale do ceste Pape Ivana Pavla II, i istočni i južni lukobran. Što se tiče tvrtke Sat jahte d.o.o. ističe da je ta tvrtka imala s tužiteljem zaključen ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i to do 1.4.2014. godine. Njihova su ovlaštena bila pronaći brodove koji bi koristili vez u lučici Zenta, a odobrenje za korištenje veza je davao kapetan lučice, inače zaposlenik tužitelja. Ističe da društvo Sat jahte d.o.o. nije imalo ovlaštenje zaključiti ugovor o korištenju veza s trećim, a misli Sat jahte d.o.o. to nije ni radilo. Temeljem ugovor o poslovnoj suradnji to društvo je imalo ovlaštenja servisirati i čistiti plovila koja su na vezu kod tužitelja. Tuženik je zaključio Ugovor sa tužiteljem, preko Sat jahte d.o.o., a taj ugovor je zaključen 2013. godine i istekao je u travnju 2014. godine. Ugovor koji je zaključen s tuženikom, a do kojeg je tužitelj došao preko Sat jahte d.o.o., je trajao onoliko koliko je trajao i ugovor tužitelja sa Sat jahte d.o.o. Nakon što tužitelj nije produžio ugovor s Sat jahte d.o.o., pozvao je vlasnike zatečenih ugovora i ponudio da direktno s njim zakluče ugovor, što su neki i učinili, a tuženik to nije htio napraviti i izbjegavao je platiti. Koliko je svjedoku poznato, tuženikovi brodovi su bili na vezu do listopada 2015. godine. Radi se o dva broda navedena u tužbi. Ističe da Sat jahte d.o.o. nisu imale osnova za naplatu korištenja veza, već su imali pravo na naplaćivati usluge čišćenja do isteka ugovora.

Dakle, zadnja osoba koja je temeljem koncesije koristila pomorsko dobro je tužitelj, koji je to pomorsko dobro i nakon isteka koncesije nastavio koristiti, o čemu saznanja ima i Republika Hrvatska, budući da tužitelj plaća, u korist Državnog proračuna, naknadu za korištenje pomorskog dobra i to kako varijabilni dio, tako i fiksni dio naknade.

Sud je kao nesporno utvrdio da je tužitelj prije isteka koncesije, a za vrijeme trajanja koncesije, podnio je zahtjev Vladi RH za produženjem koncesije, u kom smislu je priložio svu potrebnu dokumentaciju. Vlada je tužitelju naložila izmjeru svih parcela i njihovo usklađenje s detaljnim planom, koje je tužitelj dostavio Vladi.

Dakle, u konkretnom slučaju radilo bi se o svojevrsnom poslovdstvu bez naloga reguliranom odredbom članka 1121 Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11 i 78/15 – dalje ZOO), po kojoj se obavljanju tuđeg posla bez naloga ili ovlaštenja može pristupiti samo ako posao ne trpi odgađanje, te predstoji šteta ili propuštanje očite koristi.

Ovdje se postavlja pitanje što bi se desilo da je tužitelj prestao upravljati pomorskim dobrom, nakon isteka koncesije. Stvorilo bi se stanje svojevrsnog bezvlada u kojem nitko ne bi bio odgovoran ni za što. To bi značilo da nitko ne održava lučicu, da nitko ne mora plaćati vez, da svatko može koristiti vez koji želi, da bilo tko može neometano otuđiti stvari iz lučice, pa je upravo takvo poslovdstvo bez naloga potrebno da bi se spriječila potencijalna šteta do koje bi došlo bez takvog upravljanja.

O odnosu između tužitelja i Sat jahte d.o.o.

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu također naveo da je dana 4.ožujka 2014. godine sklopio Ugovor o smještaju plovila sa Sat jahte d.o.o., temeljem čega je platio godišnji vez u iznosu od 95.950,00 kn. Ovi navodi tuženika nisu sporni.

U spisu se nalazi Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji zaključen između tužitelja i Sat jahte d.o.o. (list spisa 64 do 66). Uvidom u navedeni Ugovor je utvrđeno da je isti zaključen dana 29.ožujka 2013. godine, dakle u vrijeme kad je tužitelj bio koncesionar. Stranke su i pošle od utvrđenja da je tužitelj koncesionar na pomorskom dobru-športskoj lučici Zenta, temeljem Ugovora zaključenog sa Splitsko-dalmatinskom županijom dana 3.kolovoza 1998.godine, te Dodatka 1. Ugovoru od 1.travnja 2003. godine (članak 1). Odredbom članka 5. Ugovora stranke su ugovorile da će tužitelj omogućiti tvrtki Sat jahte d.o.o., pružanje usluga jahtama i brodicama, privezanim na zapadnom lukobranu, koji graniči sa južnim rubom bazena POŠK. Također je ugovoreno da će se Sat jahte d.o.o. angažirati za animiranje pravnih i fizičkih osoba da se učlane u neki od udruženih klubova u PŠD Zenta, te im u ime PŠD Zenta ponuditi slobodne vezove kao članovima društva.

Na okolnost odnosa između tužitelja i tvrtki Sat jahte d.o.o. proveden je dokaza saslušanjem svjedoka Joška Kuzmanića na ročištu koje je pred ovim sudom održano dana 18.siječnja 2017.godine.

Svjedok Joško Kuzmanić u svom iskazu, koji sud prihvaća vjerodostojan u dijelu u kojem nije proturječan sa spisom drugim priloženim ispravama, u bitnom navodi da je tužitelj bio u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji, najprije sa tvrtkom SAT d.o.o. čiji je bio suvlasnik i direktor od 2002.godine, a potom je zaključio i Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji sa tvrtkom Sat jahte d.o.o. i to 2009. godine. Ugovor iz 2002.godine je obvezivao njegovu bivšu tvrtku SAT d.o.o. da financira dovršetak zapadnog dijela lučice ZENTA, a ovlaštenje tvrtke SAT d.o.o. je bilo u tome da ta tvrtka, kao i njeni klijenti koriste vez i to samo na zapadnom dijelu. Budući da lukobran nije bio dovršen do 2010. godine, to je korišten vez na neadekvatnom dijelu, bez vode, struje i nije bila postavljena ograda, WC, čak su kopneni dio sami poravnali i postavili kućicu. Misli da je ugovorni odnos tvrtke Sat jahte d.o.o. trajao do 1.travnja 2014. godine. I nakon 1.travnja 2014. godine Sat jahte d.o.o su ostale u zapadnom dijelu lučice ZENTA do 1. travnja 2015. godine, a do kada su mogli raditi. U razdoblju od 1.travnja 2014. do 1.travnja 2015. godine. Sat jahte d.o.o. su nastavile raditi svoj posao vezano za iznajmljivanje brodova i usluge marine. Ugovor s PŠD Zenta nisu mogli potpisati budući im je istekla koncesija 30.lipnja 2014. godine

Stoga je slijedom iznijetog utvrđeno da Sat jahte d.o.o. nisu imale koncesiju za korištenje športske lučice Zenta već su sa tužiteljem kao koncesionarom, imali zakluče Ugovoro o poslovno tehničkoj suradnji, po kojem je tvrtka Sat jahte d.o.o. mogla pružati privezanim plovilima usluge održavanja, a također je mogla animirati pravne i fizičke osobe da se učlane u neki od klubova PŠD Zenta, te im u ime PŠD Zenta ponuditi sklapanje ugovora o vezu.

Ugovor između tužitelja i PŠD Zenta je bio zaključen za razdoblje od 1.travnja 2013. godine do 31.ožujka 2014. godine i istekao je 1.travnja 2014. godine.

Tako Sat jahte d.o.o. nisu mogle nakon 1.travnja 2014. godine ni na koji način vršiti usluge na zapadnom dijelu lukobrana lučice Zenta, niti zaključivati Ugovore o vezu.

O odnosu između tužitelja i tuženika.

Tužitelj od tuženika potražuje naknadu za korištenje veza dvaju plovila i to 200-RV (tip:CRANCHI 33, dužina 10, 05 m) i SASSY (tip:PRINCES 62, dužine 18,90 m). Naknada se potražuje za period od travnja 2014. godine pa do kraja listopada 2015. godine.

Iz iskaza zz tuženika kojeg sud prihvaća u dijelu u kojim je isti međusobno neproturječan sa spisu drugim priloženim isprava proizlazi da se tuženica kao glavnom djelatnošću bavi iznajmljivanjem plovila i ima u vlasništvu dva plovila i to Princess motorna jahta 62 "Sassy" i Feretti Custom line 33 "Seventh sense". Jedna jahta koja je u vlasništvu tuženika i to Princess motorna jahta 62 "Sassy" je bila na vezu u lučici Zenta u vremenu od svibnja 2013.godine do srpnja 2015. godine. Što se tiče najma, tuženik ima sve pokriveno za period od svibnja 2013.godine do 1. travnja 2015.godine. Naime, za taj period je zaključen ugovor sa tvrtkom Sat jahte d.o.o. Navedenoj tvrtki Sat jahte d.o.o. je plaćena i naknada za korištenje veza i to baš za navedeni period svibnja 2013.godine do 1. travnja 2015.godine. Prilikom sklapanja ugovora, da su znali da je tvrtka Sat jahte d.o.o. u ugovornom odnosu sa tužiteljem. Tuženik nije imao nikakav neposredan kontakt sa tužiteljem, osim što je bio upoznat da za neke usluge mora direktno platiti tužitelju, kao npr. usluge dizalice. U veljači 2015.godine dobili su dopis od strane tužitelja, a koliko se sjeća, da tužitelju plate vez, što ih je iznenadilo, budući da sa tužiteljem nisu bili ni u kakvom ugovornom odnosu. Objašnjenje za ovo su zatražili od zz Sat jahte d.o.o. gosp. Joška Kuzmanić, koji im je rekao da je saznao da PŠD Zenta nema koncesiju, da im je istekla koncesija te da i on čeka valjanu dokumentaciju, a isto to čekaju i oni, da bi znali s kim će sklopiti ugovor o vezu. Tužitelju su na njihov dopis odgovorili, putem odvjetnika, da im dostavi dokumentaciju o tome da ima valjanu koncesiju, a kako bi znali mogu li s njim zaključiti ugovor o vezu. U vremenu od svibnja 2015.godine na dijelu marine gdje je bila vezana tuženikova jahta, došlo je do isključenja struje i vode, tako da je tuženik bio onemogućen u korištenju veza, te je radi toga prestao koristiti vez na Zenti, i počeo koristiti vez Hotela "Lav", a do toga je došlo tijekom početka sezone – ljeto 2015. godine.

Svjedok Goran Vidović je naveo u svom iskazu, koji sud prihvaća vjerodostojan u dijelu u kojem nije proturječan sa spisu drugim priloženim ispravama da kao skiper, plovio na jahti tužitelja Princess motorna jahta 62 "Sassy", . Radi se o periodu od 15. svibnja – 15. listopada 2015. godine. Navedena jahta je bila na vezu na zapadnom dijelu lučice Zenta, a ugovor je potpisan između njegovog obrt Mineli i OPTIMA YACHT CHARTER d.o.o.. Nije mu poznato tko je održavao zapadni dio lučice Zenta, budući da je bio u plovidbi, a goste je samo iskrcavao. Na tom dijelu lučice je viđao i ljude iz PŠD Zenta kao i one iz Sat jahte d.o.o.

Svjedok Vlado Majić je naveo u svom iskazu, koji sud prihvaća vjerodostojan u dijelu u kojem nije proturječan sa spisu drugim priloženim ispravama da je tuženik koristio vez za onaj period koji je utužen od 1. travnja 2014. godine do 4. listopada 2015.godine. Na vezu su bila plovila Princes motorna jahta 62 "Sassy" i manje plovilo 200-Rovinj, dužine do 9 metara. Tuženik nije imao sa tužiteljem nikakav ugovor o vezu zaključen, a ne zna da li je imao zaključen ugovor za vez sa ikim drugim. Putem odvjetnika tužitelj je upozorio tuženika na potrebu zaključenja ugovora o smještaju dva plovila. Do ovog upozorenja je došlo kroz siječanj i veljaču 2015. godine, a svjedok je osobno nekoliko puta razgovarao putem telefona sa zastupnicom tuženika. Tuženik je odgovorio da razmišlja o odlasku iz PŠD Zenta, zatim da nije siguran hoće li

zaključiti ugovor sa Sat jahte d.o.o. o produžetku poslovno tehničke suradnje, između tuženika i Sat jahte d.o.o. Vezano za održavanje zapadnog dijela lučice Zenta, o tom dijelu, a vezano za sigurnost plovila, svjedok je brinuo osobno zajedno sa serviserima – djelatnicima lučice Zenta. Dok svi brodari nisu zaključili ugovor sa PŠD Zenta, od 1. travnja 2015.godine, pa do tri dana, tužitelj je isključio vodu i struju. Nakon toga tužitelj je ponovno osposobio napajanje vodom i strujom, jer su brodari zaključili ugovore sa PŠD Zenta, osim tuženika, zatim Cantal marine d.o.o., ali oni su oko 1. lipnja napustili marinu, dok je tuženik i dalje koristio vez na crno, a na koji način je onemogućio da netko drugi tko ima uredan ugovor koristi vez. Koliko mu je poznato, tužitelj je imao koncesiju do 1. srpnja 2014. godine, a par mjeseci prije je podnijet zahtjev nadležnom ministarstvu za produženje koncesije, a na što im je odgovoreno da je u pripremi novi Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama. Tako je tužitelj nastavio plaćati koncesijsku naknadu u korist državnog proračuna. Nadležna tijela, primjerice Lučka kapetanija, te županija, su od tužitelja tražili da i dalje nastavi brinuti o luci Zenta, a u svrhu čega je tužitelj napravio geodetsku izmjeru granica lučkog područja, a sve ovo što su napravili po nalogu Županijskog ureda za pomorstvo, a od županije je tražilo i nadležno ministarstvo.

U obrazloženju je već navedeno radi čega sud smatra da tužitelj ima pravo korištenja pomorskog dobra u športskoj lučici Zenta. Tuženik je napustio lučicu nakon što je tužitelj obustavio napajanje brodova vodom i strujom. Bbudući da tužitelj održava športsku lučicu, a što mu je uostalom i naloženo od strane od određenih tijela, a s čim je upoznata i Vlada RH, to je ovlašten i naplaćivati pristojbu za vez.

Tuženik je zaključio Ugovor o smještaju plovila sa tvrtkom Sat jahte d.o.o. za vrijeme dok je još tužitelj bio koncesionar i za vrijeme dok je tužitelju istekla koncesija. Ukoliko je tuženiku bilo važno tko je bio koncesionar, onda nije trebao zaključivati Ugovor s tvrtkom Sat jahte d.o.o., niti koristiti vez bez plaćanja. Budući da je tuženik koristio vez bez plaćanja, to je tužitelj ovlašten potraživati od tuženika iznos koji se odnosi na pristojbu za vez.

Što se tiče vlasništva nad brodovima, nesporno je da je tužitelj vlasnik plovila SASSY (tip:PRINCES 62, dužine 18,90 m), a u odnosu na plovilo 200-RV (tip:CRANCHI 33, dužina 10, 05 m) ističe se da iz isprava priloženih u spisu ističe se da tuženik ne mora biti vlasnik plovila, a da bi za navedeno plovilo koristio vez. Uostalom tužitelj se obratio tuženiku dopisom od 12.svibnja 2015. godine u kojem navodi da tuženik ne plaća vez naprijed navedena plovila.

Tužitelj je u spis dostavio cjenik usluga, uvidom u koji proizlazi da je naknada pravilno obračunata čak i u manjem iznosu.

Što se tiče ovlaštenja za zastupanje, ističe se da je točan navod da je tijelima tužitelja istekao mandat. Međutim, tužbu u ovom predmetu je napisao odvjetnik kojem je punomoć izdao tajnik društva koji je osoba ovlaštena zastupati društvo pred državnim tijelima kao zaposlenik temeljem odredbi Pravilnika o radu tužitelja dostavljenih na listu spisa 82.

Odluka o trošku temelji se na čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13) tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7 točka 1) u iznosu 2.500,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 2.prosinca 2015. godine, 8. veljače 2016.godine, 13.svibnja

2016. godine, 12.rujna 2016. godine, 3.studenog 2016. godine, 18.siječnja 2017.godine, 1. ožujka 2017. godine, (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 2.500,00 kn, trošak sastava podneska od 16.studenog 2015. godine, 7.prosinca 2015. godine, 10.studenog 2016. godine, 24.siječnja 2017. godine (Tbr. 8 točka 1) svako u iznosu od 2.500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 11.travnja 2016. godine (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 625,00 kn, trošak pristupa ročištu za objavu odluke (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, što sveukupno iznosi 31.125,00 kn. Tužitelju je priznat PDV u iznosu od 7.781,25 kn, trošak pristojbe tužbe i presude u ukupnom iznosu od 3.000,00kn, odnosno ukupno 41.906,25 kn. Tužitelj je odbijen za više zatraženi trošak u iznosu od 2.343,75 kn. Tužitelju je trošak pristupa na ročište od 11.travnja 2016. godine dosuđen po Tbr 9 toč 5, umjesto tražene Tbr 9 toč 1, radi čega je razmjerno umanjen PDV. Radi toga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

U Splitu, dana 5.svibnja 2017. godine

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, v.r.
za točnost opravka-ovlaštenu službenik
Sanda Karaman

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalbu u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.